

Sygn. akt VIII C 2082/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 8 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2019 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w W. kwotę 1.756,81 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 15 października 2016 do dnia zapłaty oraz kwotę 947 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2082/18

UZASADNIENIE

W dniu 26 kwietnia 2018 roku powód (...) spółka z o.o. w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K. powództwo o zapłatę kwoty 1.756,81 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 15 października 2016 r. do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 15 lutego 2016 roku zawarł z M. K. umowę pożyczki odnawialnej oraz na jej podstawie umowę pożyczki. W myśl umowy pozwany otrzymał kwotę pożyczki, którą zobowiązał się zwrócić. Ponieważ pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania, roszczenie stało się wymagalne w dniu 15 października 2016 r. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kapitał w kwocie 1.381,35 zł oraz prowizje i opłaty w kwocie 375,46 zł

(pozew k. 3- 5)

W dniu 21 maja 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 5 v.)

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości. W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że zawierał z powodem, jak również z innymi podmiotami, umowy pożyczki. M. K. wniósł o pomoc w negocjacjach z powodem w celu zawarcia ugody, a także o rozłożenie należności na raty.

(sprzeciw k. 7- 8)

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty.

(postanowienie k. 10)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 54)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lutego 2016 roku M. K. zawarł z (...) spółka z o.o. w W. ramową umowę pożyczki nr (...). Na podstawie i zasadach określonych w umowie pozwany był uprawniony do wielokrotnego składania wniosków o pożyczkę oraz otrzymywania pożyczek. Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt. 1 umowy w przypadku braku spłaty przez pożyczkobiorcę w terminie spłaty, pożyczkodawca był uprawniony do naliczania odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Tego samego dnia strony zawarły umowę pożyczki ratalnej nr (...) do ramowej umowy pożyczki nr (...). Na podstawie umowy pozwany otrzymał kwotę 4.000 zł, którą zobowiązał się zwrócić wraz z prowizją w wysokości 1.405,04 zł w czterech miesięcznych ratach w okresie od 14 lipca 2016 r. do 14 października 2016 r., do 14 dnia każdego miesiąca. Całkowita kwota do spłaty wyniosła 5.405,04 zł.

(ramowa umowa pożyczki k. 15- 21, umowa pożyczki ratalnej k. 28- 29, potwierdzenie realizacji przekazu k. 30, formularz informacyjny k. 32- 43)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Przypomnieć można, że (...) spółka z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od M. K. kwoty 1.756,81 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 15 października 2016 r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej w dniu 15 lutego 2016 roku umowy pożyczki. Pozwany potwierdzając fakt zawierania umów pożyczek w charakterze pożyczkobiorcy, również z powodem, złożył wniosek o rozłożenie należności na raty.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było twierdzenie faktyczne powoda o tym, że łączyła go z M. K. umowa, na mocy której udzielono pozwanemu pożyczki (kredytu konsumenckiego), która miała zostać zwrócona w oznaczonym terminie spłaty. Strona powodowa przedstawiając ramową umowę pożyczki, umowę pożyczki i formularz informacyjny, wykazała zasadność dochodzonego roszczenia, również co do wysokości. Zresztą jak już była o tym mowa, pozwany potwierdził zawarcie umowy pożyczki, a co więcej złożył wniosek o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty. Nie ulega wątpliwości, że powyższe stanowisko M. K. należy oceniać jako niewłaściwe uznanie długu. Na rzecz wierzyciela zastrzeżono w umowie także, w przypadku niespłacenia należności w terminie, prawo do naliczania odsetek od całości zadłużenia w wysokości określonej w umowie. Okolicznością bezsporną było także to, że pozwany popadł w opóźnienie ze spłatą pożyczki, gdyż w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pozwany nie kwestionował, iż nie spłacił pożyczki w terminie. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.756,81 zł, na którą złożyło się 1.381,35 zł tytułem należności głównej i 375,46 zł tytułem prowizji.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt. 1 umowy w przypadku braku spłaty przez pożyczkobiorcę w terminie spłaty pożyczkodawca był uprawniony do naliczania odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda umowne odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym od kwoty 1.756,81 zł od daty wymagalności roszczenia wskazanej w pozwie, czyli od 15 października 2016 r.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w całości i dlatego w takim stopniu należy się jej zwrot kosztów procesu. Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 947 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 30 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 900 zł – § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 947 zł.